

Notat

MILJØMINISTERIET

By- og Landskabsstyrelsen

J.nr. bls-101-00337

Den 14. januar 2008

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 10 (MPU alm. del), stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 10.

Det fremgår af rapporten "Udviklingen i landzoneadministration i årene 2003 til 2005", tabel 4.6 (side 38), jf. FMPU alm. del bilag 579 og 601, at der er gennemført en undersøgelse af i alt 66 bollsager i landzonen fra 25 case-kommuner, som har været underkastet en "konfliktanalyse". De 66 sager rummer i alt 54 mulige konflikter. Den største gruppe på 29 er i forhold til regionplanudpegningen "værdifulde landskaber". Heri nævnes det udtrykkeligt, at hovedreglen er "at friholde de værdifulde landskaber for byggeri og anlæg". Hvorfor ønsker ministeren på den baggrund ikke at lave opfølgende undersøgelser af rapporten?

Svar på spørgsmål 10.

Miljøministeren fik i 2004 udarbejdet en rapport af AKF, som belyste udviklingen i landzoneadministrationen i 2003. Materialet blev vurderet som værende for spinkelt, hvorfor miljøministeren bad om en opfølgende og mere detaljeret rapport. Det resulterede i den foreliggende rapport, udarbejdet af COWI, som bygger videre på AKF rapporten og dækker årene 2003 til 2005.

Jeg finder, at den foreliggende rapport bl.a. har afdækket nogle aspekter af en administrationspraksis, som kan beskrives som værende mindre heldige. Det gælder f.eks. mulige konflikter i områder udpeget som "værdifulde landskaber".

Miljøministeren bad By og Landskabsstyrelsen om, i forbindelse med offentliggørelsen af rapporten, at gøre kommunerne opmærksom på Miljøministeriets vejledning i landzoneadministration. Vi har nu nogle nye og større kommuner, som til forskel fra tidligere skal varetage det samlede ansvar for en integreret by - og åben land administration og jeg har tillid til, at de nye kommuner vil inddrage alle nødvendige aspekter i deres landzoneadministration, herunder at sikre beskyttelse af natur og landskab.

Det var således ikke hensigten med undersøgelsen at iværksætte en løbende række vurderinger og det er det fortsat ikke. Det betyder ikke, at der ikke på et senere tidspunkt kan tages skridt til lignende undersøgelse, men for nærværende ser jeg ikke grundlag for opfølgende undersøgelser.